ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

****

ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເລກທີ 645/ຖວ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 / 09 / 2003

ຂໍ້ກຳນົດ

ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ວ່າດ້ວຍການ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ແລະ ຫ້ອງຄາລາໂອເກະ ຢູ່ ສປປ ລາວ

- *ອີງໃສ່ ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ*
- *ອີງໃສ່ ດຳລັດ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 25/ນຍ,ລົງວັນທີ 24 / 03 / 1999 ວ່າດ້ວຍທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງ ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ,*

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຕົກລົງອອກຂໍ້ກຳນົດ

ໝວດທີ I

ຫລັກການລວມ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

1.1 ເພື່ແນ່ໃສ່ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ກ່ຽວກັບວຽກງານແນວຄິດວັດທະນະທຳໃນໄລຍະໃໝ່, ແນ່ໃສ່ອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອ ສິລະປະວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຫັນເອົາວຽກງານຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍເທື່ອລະກ້າວ;

1.2 ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ບັນດາ ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ເຂດພິເສດ ໃນທົ່ວປະເທດ ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ອະນຸຍາດ ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ແລະ ຄາລາໂອເກະ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

1.3 ເພື່ອສົ່ງເສີມແບບແຜນດຳລົງຊີວິດວັດທະນະທຳໃຫມ່ ທີ່ຈົບງາມ ໃຫ້ມີລັກສະນະກ້າວໜ້າ ແລະ ມະຫາຊົນ ເພື່ອຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມ

1.1 ຫ້ອງບັນເທີງ: ແມ່ນສະຖານທີ່ໃຫ້ການບັນເທີງ ດ້ວຍການເສບດົນຕີ, ຮ້ອງເພງ, ຂັບລຳ ແລະ ລະຄອນເວທີ ຫລື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆ ທີ່ເປັນການສະແດງສິລະປະດົນຕີ ເພື່ອຄວາມ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມຂອງມວນຊົນ;

1.2 ຫ້ອງບັນເທີງ ຕ້ອງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບັນດາສຳນັກງານອົງການ ຂອງ ພັກ-ລັດ, ວັດວາອາຮາມ, ໂຮງຫມໍ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ເຂດບ່ອນຊຸມຊົນຫນາແຫນ້ນ, ສະຖານທີ່ຕ້ອງກວ້າງຂວາງ, ອາກາດປອດໂປ່ງ, ໄຟແສງສີຕ້ອງພໍດີພໍງາມ ບໍ່ວິນວຽນລາຍຕາ ແລະ ບໍ່ມືດໂພດ, ເກັບສຽງ ທີ່ໄດ້ມາດຖານ, ການປະດັບປະດາຕົກແຕ່ງ ຖືກຕ້ອງຕາມວັດທະນະທຳລາວ, ສະຖານທີ່ ຈອດລົດກວ້າງຂວາງ;

1.3 ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ: ແມ່ນສະຖານທີ່ຊຸມຊົນ ເຊັ່ນ: ສວນສາທາລະນະ, ສວນວັດທຳ, ສວນກິລາ, ເດີ່ນກິລາ, ຕະຫລາດ, ສະຖານນີຈອດລົດ, ທ່າເຮືອ, ອາຄານຕ້ອນຮັບຂອງເດີນບິນ, ສວນອາຫານ ແລະ ສະຖານທີ່ທຳພິທີກຳຕ່າງໆ;

1.4 ສະຖານທີ່ບໍລິການ: ແມ່ນບ່ອນບໍລິການມວນຊົນ ເພື່ອການພົວພັນແລກປ່ຽນ, ຊື້-ຂາຍ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ. ການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະກອນທຸກປະເພດ ເຊັ່ນ: ຮ້ານອາຫານ ແລະ ກິນດື່ມ, ສູນການຄ້າ, ດ່ານຊາຍແດນ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຜະລິດຕະພັນວັດຖຸວັດທະນະທຳທຸກປະເພດ, ການສ້ອມແປງ, ຮ້ານຕັດຜົມ, ເສີມສວຍ, ຫລິ້ນເກມ, ກາຊີໂນ, ຮູບເງົາ, ຄາລາໂອເກະ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ໂດຍສານທາງບົກ, ທາງນ້ຳ ແລະ ທາງອາກາດ;

1.5 ພະນັກງານບໍລິຫານ: ແມ່ນຜູ້ເຮັດວຽກປະຈຳ ຫລື ສັນຍາຈ້າງຊົ່ວຄາວ ຢູ່ຕາມໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຫໍຮັບແຂກ, ຫ້ອງບັນເທີງ-ຄາລາໂອເກະ, ຮ້ານອາຫານກິນດື່ມ, ກາຊີໂນ, ລີສອດ, ຫ້າງຮ້ານຜະລິດຕະພັນວັດຖຸວັດທະນະທຳ, ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນໆ;

1.6 ສິລະປິນ: ແມ່ນນັກສະແດງ, ນັກປະດິດຄິດແຕ່ງບົດປະພັນ, ນັກເສບດົນຕີ, ນັກຮ້ອງ, ນັກຟ້ອນ, ຫມໍຂັບ, ຫມໍລຳ, ນັກຕະຫລົກຊວນຫົວ, ມານຍາກົນ, ນັກອອກແບບ, ລະຄອນເວທີ, ນັກປັ້ນຫລໍ່, ແກະສະຫລັກ, ຮູບພາບ, ແຕ້ມຮູບອາຊີບ ແລະ ສະຫນັກຫລິ້ນ;

1.7 ການບໍລິການບັນເທີງກາງແຈ້ງ: ແມ່ນການເສບດົນຕີ, ຂັບ-ລຳ, ຮ້ອງ, ຟ້ອນ ແລະ ການສະແດງອື່ນໆ ຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການ;

1.8 ສວນສາທາລະນະ: ແມ່ນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ຢ່ອນອາລົມ ຂອງ ມວນຊົນ ຂອງຄົນພາຍໃນ ແລະ ແຂກຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ຂອງຊາດ ຂອງການປະຕິວັດ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດເປັນຕົ້ນ.

ໝວດທີ II
ວ່າດ້ວຍການອະນຸລັກ, ແລະ ສົ່ງເສີມ
ການເຄື່ອນໄຫວຊີວິດວັດທະນະທຳ ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມ

- ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ, ລັດວິສາຫະກິດ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ທາງ ດ້ານວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 4. ການປະດັບປະດາ

- ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປະດັບ ປະດາຕົກແຕ່ງ, ເອ້ຢ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກອາຄານ ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໃສ, ສວນສາທາລະນະ, ເຂດຊຸມຊົນ ແລະ ສຳນັກງານອົງການຕ່າງໆ ໃຫ້ຈົບງາມ, ທີ່ເປັນເອກະລັກສິລະປະວັດທະນະທຳລາວ.

ມາດຕາ 5: ການມ່ວນຊື່ນ

- ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາສະຖານທີ່ບັນເທີງໃນຮົ່ມ ມີຫ້ອງເກັບສຽງ ບໍລິການເສບດົນຕີພື້ນເມືອງ ລາວ ແລະ ສາກົນ, ຂັບ, ລຳ, ຮ້ອງ, ຟ້ອນລຳວົງລາວ, ຕະຫລົກຊວນຫົວມີເນື້ອຫາສາລະ ແລະ ບໍ່ສຽດສີຜູ້ອື່ນ ເພື່ອສ້າງບັນຍາກາດ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມາຊົມໃຊ້.

ມາດຕາ 6. ການແຕ່ງກາຍ

- ພະນັກງານປະຈຳ, ພະນັກງານຕາມສັນຍາ ແລະ ບໍລິການເສີບອາຫານ ຢູ່ຕາມໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ເຮືອນຮັບແຂກ, ຫໍພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານກິນດື່ມ, ຮ້ານບັນເທີງທຸກປະເພດ, ຮ້ານຄ້າຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່, ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການແຕ່ງກາຍດ້ວຍເສື້ອຜ້າອາພອນ ຕາມປະເພນີແບບຊົນເຜົ່າໃດໜຶ່ງ ຫລື ແບບທົ່ວໆ ໄປກໍໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ສຸພາບຈົບງາມ, ສ່ວນເຄື່ອງແບບສະເພາະຂອງບໍລິສັດຫ້າງຮ້ານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ວັດທະນະທຳເສັຍກ່ອນຈິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

6.1 ພະນັກງານບໍລິການທັງຍິງ-ຊາຍ ຕ້ອງມີບັດປະຈຳຕົວ, ມີປ້າຍຊື່, ຊື່ຮ້ານທີ່ປະຈຳຢູ່ ແລະ ມີໃບກວດກາສຸຂະພາບ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ໝວດທີ III

ສິດຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸຍາດ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 7. ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸຍາດ:

7.1 ຂັ້ນສູນກາງ (ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ) ມີ ສິດອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ແຈ້ງການ, ກຳນົດ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການບັນເທີງ ແລະ ຄາລາໂອເກະ ໃນທົ່ງປະເທດ;

7.2 ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ມີສິດລົງໄປກວດກາການວາງລະບຽບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຕຄຸ້ມຄອງກວດກາ ກິດຈະການບັນເທີງ, ຄາລາໂອເກະ ຂັ້ນລຸ້ມຂອງຕົນ ແລະ ມີສິດອອກອານຸມັດກິດຈະການ ທີ່ກ່ຽວກັບສິລະປະວັດທະນະທຳ ໃຫ້ແກ່ໂຄງ ການໃຫຍ່ໆ ຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດ;

7.3 ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ຫຼື ເຂດພິເສດ ມີສິດຫນ້າທີ່ນຳເອົາຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ເປັນບ່ອນອີງ ເພື່ອວາງລະບຽບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ອັນລະອຽດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຈຸດພິເສດ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ມີສິດອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບັນເທີງ ແລະ ຄາລາໂອເກະ ໃຫ້ຄົນລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງ ປະດ້າວ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

7.4 ຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ ໃນການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນໃສ່ໃບສະເຫນີ, ໃບຄຳຮ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ແລະ ມີຫນ້າທີ່ອະນຸຍາດ, ກວດກາ, ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂະຫນາດນ້ອຍ ໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ ຕາມການ ເຫັນດີ ຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 8. ການກວດກາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

8.1 ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ມີສິດກວດກາ ການປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບທີ່ ກະຊວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນວາງອອກ, ກວດກາຂະແຫນງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດສະເຫນີກະຊວງ, ລັດຖະບານ ເພື່ອລົບລ້າງຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ໃນກໍລະນີທ້ອງຖິ່ນບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມສິດ ຫນ້າທີ່ຂອງຕົນ, ກະຊວງມີສິດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ລົງໄປແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໂດຍທັນທີ;

8.2 ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ເຂດພິເສດ ມີສິດກວດກາບັນດາຮ້ານບັນເທີງ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຕົນອະນຸມັດ. ກວດກາການປະຕິບັດງານຂັ້ນລຸ່ມຂອງຕົນ ແລະ ມີສິດສະເຫນີການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ຜູ້ດີເດັ່ນ, ປັບໃຫມ ຕາມລະບຽບຕໍ່ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ແຕ່ຕ້ອງ ລາຍງານຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ກະຊວງ (ກົມວັດທະນະທຳມະຫາຊົນ) ຮັບຊາບນຳ.

ໝວດທີ IV
ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 9. ຂໍ້ຫ້າມ

9.1 ເຈົ້າຂອງໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ເຮືອນຮັບແຂກ, ລີສອດ, ກາຊີໂນ, ຮ້ານອາຫານ, ຫ້ອງບັນເທີງ ແລະ ແຂກຜູ້ເຂົ້າໄປໃຊ້ບໍລິການ ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຖ້າມີການກະທຳຜິດ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການ ນັ້ນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ທັງໝົດ;

9.2 ຫ້າມສິລະປິນເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຫ້ອງບັນເທີງ, ການບັນເທີງກາງແຈ້ງ ຮ້ອງເພງ ແລະ ຟ້ອນຈັງຫວະຂອງຕ່າງປະເທດ, ຍົກເວັ້ນ ເພງ ແລະ ຈັງຫວະຟ້ອນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລ້ວ;

9.3 ຫ້າມນັກສິລະປິນຍິງ, ພະນັກງານບໍລິການຍິງ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າໄປຊົມໃຊ້ນຸ່ງໂສ້ງຂາສັ້ນ, ນຸ່ງກະໂປ່ງເຂີນ, ບາງ, ນຸ່ງແຕ່ເສື້ອຊ້ອນ, ເສື້ອກະແລ່ງ (ສາຍດຽວ) ແລະ ຊຸດບໍ່ສຸພາບ. ຫ້າມຍ້ອມຜົມເປັນສີຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສີທຳມະຊາດຂອງຜົມ. ຫ້າມສິລະປິນຊາຍ ແລະ ພະນັກງານບໍລິການຊາຍນຸ່ງເຄື່ອງເພດຍິງ, ນຸ່ງແຕ່ເສື້ອຊ້ອນ, ເສື້ອກ້າມ ແລະ ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ມີຮູບພາບໂຄສະນາບໍ່ສຸພາບ, ຫ້າມໃສ່ຕູ້ມຫູ, ບ່ອງຫູ, ບ່ອງດັງ, ຈິ່ງຜົມຍາວ ແລະ ຍ້ອມຜົມເປັນ ສີຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນມີທຳມະຊາດຂອງຜົມ;

9.4 ຫ້າມເປີດບໍລິການບັນເທີງກາງແຈ້ງ ຢູ່ເຂດຊຸມຊົນໜາແໜ້ນ, ບໍລິເວນໃກ້ກັບສຳນັກງານອົງການຂອງພັກ-ລັດ, ບໍລິເວນໃກ້ກັບໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ວັດ. ຍົກເວັ້ນໃນວັນສຳຄັນ ຂອງຊາດ, ຂອງສາກົນ, ຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃດໜຶ່ງໃນວັນສຳຄັນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ງານສຳຄັນອື່ນໆ ໂດຍແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງລັດເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຂື້ນ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ອະນຸຍາດ ຈາກ ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ເຂດພິເສດເສັຍກ່ອນ;

9.5 ຫ້າມເຈົ້າຂອງຮ້ານ ຫລື ຫ້ອງບັນເທີງ, ຄາລາໂອເກະ ອະນຸຍາດໃຫ້ໄວໜຸ່ມຍິງ-ຊາຍ ແລະ ນັກຮຽນ ທີ່ມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ ເຂົ້າຊົມໃຊ້ຫ້ອງບັນເທີງ, ຄາລາໂອເກະ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການ ມົ້ວສຸມໂສເພນີ ແລະ ສິ່ງເສບຕິດ;

9.6 ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະ ສະໂມສອນຕ່າງໆ ຫ້າມເປີດເພງ, ເປີດລາຍການວິທະຍຸ-ໂທລະພາບ ແລະ ຄາລາໂອເກະເພງຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເປີດສຽງດັງແຮງ ເກີນຂອບເຂດທີ່ຈະເປັນ ການລົບກວນຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ຜູ້ຄົນ ຢູ່ຂ້າງຄຽງ;

9.7 ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕິດຮູບພາບໂປ້ເປືອຍ ແລະ ຮູບອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຮີດຄອງປະເພນີຂອງລາວ, ຫ້າມຕິດຮູບຜູ້ນຳຕ່າງປະເທດ ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການຊຸມຊົນຕ່າງໆ ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໂດຍເດັດຂາດ.

ໝວດທີ V
ວ່າດ້ວຍ ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ມາດຕາການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 10: ການຍ້ອງຍໍ

- ການຈັດຕັ້ງລວມໝູ່, ບໍລິສັດພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍລິການ ກິດຈະການບັນເທີງ ແລະ ຄາລາໂອເກະຖືກຕ້ອງຕາມ ຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ ກົດໝາຍ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ສົ່ງເສີມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຕາມ ຄວາມເຫມາະສົມ.

ມາດຕາ 11: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຖ້າຜູ້ໃດລະເມີດຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃຫມ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ຢຶດອຸປະກອນ ແລະ ສັ່ງປິດກິດຈະການ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນີ້:

- **ກະທຳຜິດຄັ້ງທີ ໜຶ່ງ:** ສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ ແລະ ເຮັດບົດບັນທຶກ ການກະທຳຜິດ;
- **ກະທຳຜິດຄັ້ງທີ ສອງ:** ເຮັດບົດບັນທຶກການກະທຳຜິດ ແລະ ປັບໃຫມ 5.000.000 (ຫ້າລ້ານກີບ);
- **ກະທຳຜິດຄັ້ງທີ ສາມ:** ເຮັດບົດບັນທຶກການກະທຳຜິດ ແລະ ປັບໃຫມ 10.000.000 (ສິບລ້ານກີບ);
- **ກະທຳຜິດຄັ້ງທີ ສີ່:** ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ຢຶດອຸປະກອນບັນເທີງ, ສັ່ງປິດກິດຈະການ ແລະ ປະ ກອບສຳນວນຄະດີສົ່ງຟ້ອງສານຕັດສິນຕາມລະບຽບກົດຫມາຍ.

ໝວດທີ VI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 12: ການມອບສິດຫນ້າທີ່

- ມອບໃຫ້ກົມວັດທະນະທຳມະຫາຊົນ, ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ປະຈຳເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 13: ຜົນສັກສິດ

- ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດປະກາດໃຊ້ເປັນທາງການ ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ທຸກຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ກະຊວງ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ພັນດວງຈິດ ວົງສາ

(ເຊັນ ແລະ ຈ້ຳກາແລ້ວ)